

M E D I T A T I O S . E V A N G E L I I .

D I E I T E R T I I P O S T

DOMIN. V O C . J U - C U N D I T .

Additis S. Patrum dictis, Quæstio,
numq; aliquor decisione, ad uberiorem textus, cùm opus est.
explicationem, & Heterodoxorum refutationem.

Q U A M

In Regia Aboënsi Academia.

P R A E S I D E

DN. E S C H I L L O P E T R A E O
S.S. Theol. Doct. Profess. & Civitatis ejusdem Pastore.

Examini subiicit in Auditorio Majori, horis solis 11.

Ad diem 17 Jan: Anno 1652.

S V E N O P E T R I G E A H L H Ö S S
S M O L A N D U S .

Theophylactus in Luc.

Propter enim nos considerare, quomodo iniusti iudicis perniciem sedulitas Viduz freget
sic. Si enim illum omni malitia repletum, neq; D E U M neq; homines rever-
sentem, perseverantur oratio demulcere; quanto magis nos Patrem misericordis
Decum, ad miserationem movemus, etiam si eunctorum non nihil.

Lyra in H. L.

Si Index iniquitatis propter precium instantiam fecit vindictam, D E U S qui necesse-
rit est iustissimus, non faciet vindictam electorum suorum, existentium in
pressura & tribulatione.

A B O E

Excudebat Petrus Wald/ Acad. Typogr. Anno. 1652.

V I R I S

Nobilitate, Eruditione, Doctrinâ ac Probitate Politissimis
Et Exultissimis, Studiorum suorum Promotoribus
Et Fautoribus ut propensissimis
ita laudatissimis,

DN. DAVIDO SIG-| DN. SIGFRIDO J.
FRI DI Gylen Bögel/
de Trässleby Et Troteby/
Equitum Magistro per-
strenuo, Nutritio suo liberali-

Pastori in Runitcho perino-
dustrio, adjacenti, Eccle-
siarum Praeposito benè me-
rito.

DN. ERICO M. FA-|
LANDRO, Templi Cathe-
dralis que Aboæ est Oeconomo
longè prudenti Et aequo.

DN. GUDMUNDO J.
ROTHOVIO, Illustrissimi
Dñi JOANNIS Kurcks Con-
cionarii Aulico perfideli.

DN. DANIELI, Verbi
Dei Commissario in Runitcho in
defeso.

DN. OLAO SIMONIS,
Ibidem U. Dei Commissario
vigilanti.

Hoc Exercitium Disputatorium debitæ observan-
tiæ & gratitudinis ergò Reverenter officiose
& amicè offert & dedicat

S. P. Stahlhöös
RESPONDENS.

MEDITATIO TEXTUS.

DIE I TERTII
POST DOMIN. VOCEM
JUCUNDITATIS.

In Sancte & Summe laudande TRINITATIS, PATRIS,
FILII & SPIRITUS Sancti Nomine.

Obsecro ne irascaris Domine, si loquar adhuc secundum Gen: 18. v.32. Hæc verba sunt Abrahami Patriarchæ Patris Credentium, uti Apostolus illum vocat, Rom: 4. v.17. Quibus Abraham DEum orat, ne sibi irascatur, quod sepiùs intercedat pro impijs Sodomitis jam quinta vice, quâ petijt ut si illie reperirentur decem justi, non perderet Deus civitatem propter illos justos, quod etiam promittit Deus dicens: Non perdam, non delebo propter decem.. Unde patet longanimitas Dei erga Sodomitas, & quanti sint apud Deum homines probi & pij; Quantæ multitudini impiorum hominum parcat Deus, ut eos non temporaliter puniat, sed condonet, quæ quidem in ira est Dei bonitas & clementia.. Patet etiam quanta in gratia Abraham fuerit apud Deus, quod illum toties pro impij populo intercedens tem, audiuerit & exaudiuerit. Petijt Abraham ne Deus deleret civitatem si invenerentur quinquaginta justi, exauditus est. Dixit enim Deus'; si invenero Sodomis quinqquaginta justos in medio civitatis, demittam omni loco propter eos. Petijt Abraham ut Deus parceret

civitati, si essent illic tantum quadraginta quinq; & hoc
impetravit. Petijt ut civitati parceretur, si invenie-
reatur illic viginti, nec hoc denegatum. Postremo
cum petijt ut deus parceret civitati si invenirentur illic
decem & hoc hoc concessum est. Unde patet clemen-
tia divina erga suos, se invocantes, etiam pro alijs, &
quidem pro impijs. Proinde nullum est dubium, quin
dum pro se ipsis orant, etiam sint impetraturi, quod pes-
tunt. Hinc & nos sumamus fiduciam, iam tertia die
exercitia precationum continuandi, DEum invocandi,
orandi & exorandi, ut tribuat clementer & paternè con-
cedat omnia quæ Ecclesiæ suæ, & Reip. in patria nostra
sint ului & emolumento.

Oremus autem Deum, ut hodiernum Evangelium ita medi-
ari queamus, ut cedat in nominis divini gloriam, nobis in
augmentum & incrementum doctrina, & bonorum operum, in
spem & fiduciam, & tandem in eternam beatitudinem: Dis-
camus igitur. Pater noster &c.

E V A N G E L: Lue: 18. v. 1. ad 9.

Dilebat autem E parabolam ad illos hic spectentem
quod oportet semper orare, nec desistiri, dis-
cens: Iudex quidam erat in quadam Civitate, qui
DEum non timebat, nec hominem reverebatur. Vi-
dua autem quædam erat in Civitate illa, & veniebat
ad eum dicens: Vindice me de adversario meo. Et
nolebat aliquandiu. Post hæc autem dixit intra se,
Quanquam DEU M non timeo, nec hominem revere-
ror, tamen quia molesta est mihi haec Vidua, vindica-
bo illam, ne tandem veniens, jugillet me. Ait au-
tem

Sicut Dominus: Audite quid Iudex iniquus dicat. Deus autem non faciet vindictam electorum suorum, clamantium ad se die ac nocte, etiam cum patiens fueritis super illis? Dico vobis, quod faciet vindictam illorum cuò. Verum filius hominis cum venerit, an repertrurus est fidem in terra?

Sanctus Lucas dicit Christum similitudinem quandam proposuisse, quā voluit docere quod oporteat hominem semper orare, & nunquam desistegari. Similitudinem Christum iussisse ait a duro judicem, & a fida Vidua. Fuit in Civitate quādam dicit CHRISTUS, Iudex quidam non timens DEum, nec curans hominem, fuit in eadem civitate, vidua quæ ad eum veniens & dixit libera me ab adversario meo. Hic verò ad tempus noluit ei gratificari. Tandem cum tæpius ipsū interpellasset Vidua, secum dixit: Licet non timeam Deum, nec hominem reverear, tamen quia hæc mulier tantoperē mihi molesta est, quærulando, orando, petendo, feram ei opē, ut definat clamare ad me & sequentem meam turbare. Hanc similitudinem Christus applicat ad Deum, & DEum adorantes & invocantes; docens eos, ut dum precantur Deum de realiqa, non cessent vel desistant a precando, priusquam habeant quod volunt, & exaudiitos se sentiunt. Vult enim DEus ut ita concludamus; Si dures & inhumanus ille iudex, fieri misera mulierculæ precibus, ut tandem ei justitiam administraret & ab adversario liberet, utiq; non dubitandum est de Deo, quin & ipse faciat, concedat & tribuat quod peimus, sicut quoad sustentationem tum defensionem, & ab omnibus malis liberationem. Id quod etiam Christus promisit, dicens: Quod citò fas-

etiam viudicata illorum qui premauntur, & ipsum in pres-
sura invocant; Monet autem eos ut sidem habeant in-
DEUM ne dispergent de ejus bonitate.

Admonemur Præcepti secundi in hoc Evangelio, vt.
ut rectè usurpemus nomen Dei, illud invocando, in o-
mnibus tribulationibus, illud nominando, nec non lau-
dando & celebrando pro auxilio præstito. Admone-
mur etiam præcepti Octavi, præsertim illi qui judicis of-
ficio lunguntur, ne sint tales, qualis judex in hoc Evan-
gelio describitur. Excitamur etiam ad orandum
quævis necessaria spiritualia & corporalia. Præser-
tim verò petendum à DEO, ne inducat nos in tentatio-
ne sinat fidem nostram extingvi, ut liberet nos ab omni
nem male.

P A R T E S.

I. *De C H R I S T i admonitione ad orandum sedu-
lō & sine intermissione.*

II. *De promissione exauditionis.*

Atq; hæ sunt istæ partes, quas hac vice breviter & sim-
pliciter tractare constituimus: Omnipotens & aeternus
Deus, Pater noster cœlestis dilectissimus, nobis omnibus benedi-
cat, cunctaq; utiliter & fructuose cedere faciat.

P A R S P R I M A.

In quâ meditamur:

I. Occasionem hujus Admo-
nitionis ad sedulō & sine intermissione orandum.
Hanc indicat S. Lucas dicens: Christum capisse conci-
quari discipulis suis in Capite præcedente, de extremis
dicibus

diebus mundi, cum exspectarent homines Christum, &
quidem dicerent, ecce hic, ecce illic est Christus: No
lite inquit Christus credere. Cum venerit filius ho
minis, venit celeriter, ut omnes in momento ipsum con
spiciant, non ut ordine unus post alterum videat illum.
Veniet n. instar fulguris, quod ab oriente exiens, appa
ret ad occidentem, ut Christus loquitur Matth: 24 de
inceps loquitur CHRISTUS de sua passione; deinde de
magna securitate hominum futura illis diebus extremis
qualis fuit in diebus Noe, cum diluvium instaret, & dies
bus proximis ante exitium Sodomiae & Gomorræ. Ju
bet nos esse memores uxoris Lothi, quae inobediens vo
ci Angelii, ne retrospiceret, in statuam salis conversa est.
Coniolatur fideles, quod Christum inventuri sint, in il
lo die extremo. Ita tamen ut eos diligenter orandum
adhortetur... Atq; ita mox incipit concionari de ne
cessitate sedulitate orandi.

L. C. Quia Christus sumit occasionem concionandi
de precibus & precandi sedulitate, ex illa causa quod ad
veniet dies extremus, dies judicij, dies recompensatio
nis honorum & malorum, dies poenæ & afflictionis ho
minum impiorum, dies gaudij & latitiae omnium pio
rum.; Sic uiri Christus cum describit Matth: 25. Tum
enim dicitur piis ad dextram Christi collocatis. Venite
benedicti Patris mei, possidete regnum quod ab initio
mundi vobis paratum est. Et postquam ipsorum op
era, tanquam verae & sincerae fidei fructus collaudata fu
erint, ibunt illi in aeternam vitam & gaudium sempiter
num quod nemo ab eis auferet. Dicetur etiam impiis
qui sunt ad sinistram, ite maledicti in ignem aeternum,
diabolo & ejus Angelis paratum. Ei hi damnatis primò
eorum operibus, arguentibus illorum incredulitatem
ibane

ibunt in æternam afflictionem, ubi fletus & stridor den-
tium, undè nulla redemptio erit. Cum itaq; hæc ita se
habeant, & Christus sumat occasionem concionandi de
precum necessitate, utiq; preces non sunt negligendæ,
utiq; orandum & vigilandum ne intremus intentatio-
nem. Rectè ergo nobis consulimus si recordemur
Creatoris nostri, si recordemur extremi diei, dum ad-
huc omnia pacata sunt & tranquilla, priusquam appa-
reat Judex in nubibus cœli, in sua Majestate, & omnes
sancti Angeli cum eo, priusquam audiatur tuba Dei, &
vox Archangeli: Qui prius Deum non orarunt, tūm in
illo die Deum orare non poterunt, non audebunt attol-
lere capita sua, sed dicent montibus, tegite nos, & col-
libus absconde nos. Oremus ergo dum tempus est,
& habebimus D E U M propitium quando opus est.

II. Temporis orandi deter-

minationem. Hanc indicat Luc. dicens, Christum
similitudinem proposuisse, quod oporteat semper orare
& non defatigari. Christus ergo non præcepit solum
orare, sed etiam semper orare. Hæc temporis deter-
minatio, & orationis continuatio, non intelligenda est
ita, quod prohibeat Christus dormire, edere bibere, ali-
qua facere quæ natura & officium requirit, tam quo ad
nostrum commodum & necessitatem, quam quoad pro-
ximi, sed vult Christus hic disuadere, omnem negligens-
tiam & contemptum precum vult, nos diligenter & se-
dulò orare, vult nos ita edere & bibere aliaq; facere, ut
simus apti ad orandum, vult nos ante sumptuositatem cibi
& potus, post cibum & potum, ante quietem & somnum
Deum adorare & laudare, vult ut omnia faciamus in no-
men J E S U. Omnia nostra exercitia, auxiliari & in-
coare

coacta a nominis divini invocatione, vult ut pro auxilio
prestito, dicamus. Magnificat anima mea Dominum
Luc. 1, Lauda anima mea Dominum Psalm. 103. Talis
precatio, talis gratiarum actio est cultus Deo gratus, &
nobis salutaris & utilis.

III. Defatigationis in orando

prohibitionē Dixit eis Christus similiitudinē, quod oporteat semper orare & non defatigari; eo ipso innuit Christus quod probè ei constet, quam tardi simus & desides ad orandum Deum, ad quod tamen exercitium debemus esse promptissimi. Cum Christus in horto calicē irae Dei biberet, gravissimē affligeretur, humili prostratus jaceret, Sangvinem sudares, angelica confirmatione opus haberet, discipuli ejus quos secum assulmisit ad vigilandū & orandū somno gravantur, quamvis eos Christus monuisset ut vigilarent, & orarent ne intrarent in tentationem nam Satanas quæsivit illos Cibrare tanquam criticum.

L. C. Agnoscamus & nos, hanc prohibitionem defatigationis orandi, nobis, & quidem his temporibus necessariam. Ea proch dolor est hominum societas & securitas, ut quo proprius adsint pericula, tentationes penæ & Calamitates, eo minus oreant, eo minus vigilent, id quod periculosisimum est. Cum Cananæi securi sunt in suis urbibus & pagis, nullū periculū extimētes, exploratores mittuntur in eos, qui terram perlustrant & eam invadunt & occupant. Sed omni tempore impetas, ocium & securitas, precum neglectus malum hominibus attraxit. Unde infelix oeconomia? Ex neglectu precum. Unde terra sterilitas, unde bella & dissensiones, seditiones, unde Zizanias in agro Dei, Heretici & falsi docto

ees, nisi ex neglegētu precum? Inde est quod Christus dicit oportere nos semper orare, & non defatigari.

SECUNDA PARS.

IN prima parte habuimus Christi adhortationem ad orandum sine intermissione, & sine defatigatione: In hac altera parte, de promissione exauditionis precum dicendum.

In qua meditamur:

I. Injusti judicis ad liberandum

viduam ab adversario permissionem. Hanc describit Christus ita; Quod licet judex hic homo ferus fuit & austerus, impius & Epicureus, neq; Deum neq; hominem timens, id quod etiam ipse fatetur; Tamen hic vidua Cujusdam precibus vincitur, ut dicat; quamvis non timeam Deum vel homines, & multò minus hanc infirmam mulierculam; Quamvis neq; ejus minas vel malas adversum me preces curem, vel quid mali de me loquatur præclamat me inustum judicem & impium, tamen quia tam assidua est in orando, nunquam abest a sorribus meis, non cessat vox ejus in auribus meis, liberabo ipsam ab adversario suo. Atq; ita preces mulieris tandem exaudit, & concedit quod petit: Et mulier læta domum decedit voti compos facta.

L. C. Dum personam judicis consideramus, quod neq; Deum timuerit neq; homines, utiq; apparet quomodo Diabolus possit hominem dementare, & insecuritatem horribilem perducere, ut neq; Deum timeant neq; honestos homines. Quæ summa est impietas &

secum trahit gravissimas poenam. Non enim est vana vox Domini. Ego sum Dominus tuus, tuus fortis Zeleto, visitans iniuriam patrum tuorum in tertiam & quarta generationem eorum qui odetunt me &c. Exodus 20. Flere biles maledictiones recententur Deut. 28 Adversus iudeos qui inobedientes sunt mandatis ejus & v. 15. Quod si audire non lueris vocem Domini Dei tui, in custodias, & facies omnia mandata ejus, & ceremonias, quas ego praecepio tibi hodie, venient super te omnes maledictiones istae & apprehendent te. Maledictus eris in civitate, maledictus in agro. Maledictum horreum tuum, & maledictas reliquiae tuae. Maledictus fructus ventris tui & fructus terrae tuae: Armenta bovium tuorum & greges oviuum tuarum. Maledictus eris ingrediens, & maledictus egrediens. Mittet Dominus super te famam & esurientem, & increpationem in omnia opera tua, quae tu facies: Donec conterat te, & perdat velociter, propter adinventiones tuas pessimas, in quibus reliquisti me. Adjungat tibi Dominus peccati, donec consumat te de terra, ad quam ingredieris possidendum. Percutiat te Dominus egestate, febri & frigore, ardore, & astu, & aere corrupto, rubigine, & persecutatur te donec pereas. Sit celum quod supra te est æneum: Et terra quam caleas ferrea. Det Dominus imbre terræ tuæ pulverem: Et de celo descendat super te cinis donec conteraris. Tradat te Dominus corruentem ante hostes tuos & per unam viam egrediaris contra eos, & per septem fugias, & dispergaris per omnia regna terræ, sitque cadaver tuum in escam cunis volatilibus æli, & bestiis terræ, & non sit qui abigat. Percutiat te Dominus ulcere Ægypti & partem corporis per quam stercora egeruntur scabie quoque; & prurigine, ita ut curari nequeas. Percutiat te Dominus amen.

dia & excitata, se furore mentis^r. Et palpes in meridie
sicut palpare solet cæcus in tenebris, & non dirigas vias
tuas. Omniq; tempore calumniam sustineas, & oppri-
maris violentia, nec habeas qui liberet te. Uxorem ac-
cipies & alius dormiet cum ea. Domum ædifices &
non habites in ea. Plantæ vineam & non vindemias
eam.. Bos tuus imoletur coram te & non comedas
ex eo. Asinus tuus rapistur in conspectu tuo & non
reddatur tibi. Oves tuæ dentur inimicis tuis, & non sit
qui te adjuvet. Filij tui & filiaz tuæ tradentur alteri po-
pulo, videntibus oculis tuis, & deficientibus ad conspec-
tum eorum tota die: Et non sit fortitudo in manu tua.
Fructus terræ tuæ, & omnes labores tuos, coniedat po-
pulus quem ignoras: Et sis semper calumniam sustinenas
& oppressus cunctis diebus^r. Et Mat: 25. Dicit Christus,
quod omnes impij in extremo die audient hanc terribi-
lem vocem ite maledicti, & ibunt illi in æternam pæna
& afflictionem. Pietas habet promissiones præsentis &
futurae vitæ; Ita impietas habet maledictiones in hac
vita, & post hanc vitam æternam damnationem: Et
quomodo Deus punire soleat impios quamvis potentes
sint, quamvis judices & Magistratus, indicat Psalm, 82.
Qui sic habet, Deus stat in medio Ecclesie.

De' stetit in synagoga Deorū in medio a. Deorū dijudicat.
Usquequò judicatis iniquitatē: Et facies peccatorū sumi-
tis: Sela. Judicate egeno & pupillo: Humiliem & pau-
perem justificate. Eripite pauperem: Et egenum de
manu peccatoris liberate. Nescierunt neq; intellexe-
runt: In tenebris ambulant: Movebuntur Omnia fun-
damenta terræ. Ego dixi Di iestis, & filij excelsi omnes,
Vos autem sicut homines mori emini: Et sicut u-
nus de Principibus cadetis^r. Surge Deus judica
ter-

terram quoniam tu hereditabis in omnibus gentibus'.

L. C. 2. Quia judex iniquus, neq; Deū neq; homines timens precib⁹ viduæ commovetur ad ferendum auxiliū ei adversus adversarium suum, vult Christus ut concludamus, Deum patrem nostrum Cœlestem Clementissimum & benignissimum, omnino permotum iri ad exaudiendas preces suorum, dum affliguntur premuntur & vexantur. Audite inquit Christus quod iniquus hic judex dicat: Nonne Deus etiam auxilium mittet illis qui affliguntur, & qui sunt tamen ejus Electi, & qui ipsum invocant die ac nocte, omnino inquit Christus citō liberabit & salvabit eos'.

II. Viduæ precantis descri-

ptionem De hac dicit Christus, fuit quædam vidua in illa civitate qua venit ad ipsum & dixit, libera me ab adversario meo. Sed judex noluit, verum quia mulier assūta fuit in orando & compellando judicem, quarelās & lacrymas mittens, tandem permovet judicem ad auxiliū ferendum, cuius dum compos fit, non pænitet ipsam assiduitatis in precib⁹ sed apud se lætatur quod tam diu perseveraverit & defatigata non sit in orando.

L. C. Quod huic viduæ evenit post suas ad iniquum judicem preces in quibus non defatigatur; Idem quod; nobis eveniet, exaudiemur etiam nos a supremo judice Deo patre nostro Cœlesti benignissimo. Viduæ res erat cum judice iniquo, neq; Deum neq; homines timente nos invocamus Deum non solum ut judicem æquissimum, sed etiam patrem Clementissimum optimum & benignissimum; De quo dicit Christus Luc. 11. Sicut hic ex Evangelio audivimus. Si vos cum malis sitis potes

Nisi bona dōna dare filiis vestris quanto magis pater cōse-
leitis dabit S. Sanctum peteatibus tē.

III. Christi ad conservandam

fidem admonitionem. Putas ne inquit Christus; quod filius hominis cum venerit, reperturus sit fidem super terram. Quibus verbis Christus indicat quam periculosa tempora sunt futura circa novissimum diem. Ita refrigescet Zelus religionis; Ideoq; homines demergantur in voluptates & curas hujus seculi; Multi etiam a vera religione persequutionibus deterrebuntur, aut ab hereticis seducentur, ut Christus cum venerit judicare vivos & mortuos, paucissimos sit reperciens inter viventes, qui verē in ipsum credant. Huic incredulitati autem hodiē nobis viam sternunt Cinglani.

L. C. Necessariū est Christi præceptum ut sedulō Oramus, cum ignoremus, quo die vel quā horā Christus ad judicium venturus sit; Et cum audimus quam periculosa tempora instent & præsertim propter deceptiones Satanae per falsos Doctores, adeò ut si possibile esset in errorem etiam perducerentur electi, ideoq; orandum ut Deus servet apud nos verbum suum, purum & sincerum. Ne sinat extingui lucem suam apud nos. Ut augeat & conservet in nobis fidem. Ne inducat nos in tentationem sed liberet nos à malo. Sic etiam Psalmista David. Psal; 109. Canit. Beati imaculati in via, qui ambulant in lege Domini. Beati qui scrutantur testimonia ejus. In toto corde exquirunt eum. Non n. qui operantur iniquitatem in vijs ejus ambulaverunt. Tu mandasti mandata tua custodiri nimis. Utinam dignantur viæ meæ ad custodiendas justificationes tuas.

Tunc

Tunc non confundas, cum perspexero in omnibus mandatis tuis: Confitebor tibi in directione cordis in euquod didici judicia justitiae tue. Justificationes tuas custodiā, non me derelinquas usque ad quācū. In quo corrigit adolescentior viam suam, In custodiendo termos vestuos. In toto corde meo exquisivi te; ne repellas me à mandatis tuis. In corde meo abscondi eloquia tua; Ut non peccem tibi: Benedictus es Domine: doce me justificationes tuas. In labijs meis pronunciavi omnia judicia oris tui. In via testimoniorum tuorum delictatus sum, sicut in omnibus divitijs. In mandatis tuis exercebor: Et considerabo vias tuas, In justificationibus tuis meditabor: Non obliviscar sermones tuos.

Clementissime & misericorde pater, quia filius tuus Iesus Christus tam serio nos horatatur ad precandum, & preces valde necessarias esse doceat, ut queamus coram ipso stare & omnia mala superare & cum simus ex nobis ipsis tarat ad precandum, da nobis gratia Spiritum & precum, ut & in precando simus assidui & serii, & de tua benignitate in precibas nostris exaudiendis, & ijs que petimus conferendis, certi simus & indubitati, per eundem Dominum nostrum filium tuum dilectum...

Benedictio, & Claritas & Sapientia, & Grauiarum actio, & Honor, & Virtus, & Fortitudo, DEO nostro, in Secula seculorum, Amen. Apoc, 7:18.

QUESTIONES

Num opus est petere ut siant ea quae semper fiuntur possunt non fieri? R. Affr.

Licet

Licet enim semper alat nos Deus, semper servat & curat suam Ecclesiam semper alicubi Sanctificatur nomen Dei, advenit regnum Dei, sit voluntas ejus, nihilominus orandus est Deus ut nos alat, ut curet & conservet Ecclesiam, ut Sanctificetur nomen ejus, ut adveniat regnum ejus, ut fiat voluntas ejus. &c. Ita jubet Christus nos orare & petere a Deo corporalia & Spiritualia bona... Luc. ii. Et Luth. recte explicat petitiones orationis Dominice, Ad primam. Quamvis inquit est quidem nomen Dei per se Sanctum, Sed nos petimus ut apud nos quoq; Sanctificetur. Item ad Secundam petitionem, Regnum Dei sine nostra oratione venit, sed nos petimus ut ad nos quoq; perveniat. &c.

2. *AN Doctorum & auditorum Communis fortuna, quia Christus dicit electos suos premi, & illos liberandos a sua pressura? R. Affr.*

Siquidem per multas afflictiones oportet nos intrare in regnum Dei Act. 4. Ut plurimum tñ. haec fors est piorum verbi Dei præconum. Quod indicat Christus Matt: 5. G. dicens Discipulis suis. Gaudete & exultate, quoniam merces vestra multa est in cælis. Sic enim persequuntur sunt Prophetas qui fuerunt ante vos. Et ita Apostolus inquit. 2. Cor. 4. Arbitror quod Deus nos, qui sumus Apostoli postremi, ostenderit tanquam morti addictos. Quoniam spectaculum facti simus mundo & Angelis & hominibus.

